

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

Chionis de conservato a Xenophonte Byzantio

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

Τῷ ἔξῃς ἔτη ἔτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων, βασιλεύσας ἑαυτῶς μὴ ὄντων ὠχρῶς διεδέξατο.

Ἐτὴ πρῶτον τῆ βασιλείᾳ ὠχρῶς, ἢ τετάρτῳ μὲν τῆ Μαντινικῆς μάχῃ, πρῶτον δὲ τῆ ῥέ ὀλυμπιάδης, ἔτελεύτησεν ὁ Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος, βεβιωκῶς ὡς τὰς ἐνενήκοντα ἔτη. ἔγραψεν οὖν τὰ τελευτήματα ἔργα πολλὰ πρὸς τὴν θανάτου χρόνον.

Anno sequenti finiit vitam rex Persarum Artaxerxes Memor, quum annis XL regnasset. Successorem Ochum habuit.

Anno IIII regis Persarum Ochi, & quarto post pugnam Mantinicam, olympiadis centesima quinta † primo, mortuus est Corinthi Xenophon, quum annis amplius XC vixisset. Itaque postrema non longo ante obitum tempore conscripsit.

Vide Pausan. Eliae. 1. p. 152. f. 2153. p.

† ante Christum natum 361.

ΧΙΩΝΟΣ, ΩΣ ΕΣΩΘΗ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ ΥΠΟ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ.

CHIONIS, DE CONSERVATO A XENOPHONTE BYZANTIO.

ΧΙΩΝ ΜΑΤΡΙΔΙ ὑγιαίνῃ.

*CHIO MATRIDI S. D.

ΟΛΛΗΝ χάριν οἶδα τοῖς ἔπιτροποις ἡμῶν ἀνέμοις, καὶ τῷ βυζαντινῷ στρατῷ βιασαμένοις. καὶ τοῖς πρῶτον ἡρώδῃ αὐτοῖς ἐπὶ τῷ

AGNAM ventis gratiam habeo, qui nos detinuerunt, ac vi quadam Byzantij commorati coegerunt. Equidem initio succensebam eis, quum valde properarem: sed ob Xenophontem, Socratis familiarem, operæpretium erat istic etiam diutius harere. Nam is Xenophon vnus ex iis Græcis est, qui expeditionem aduersus Artaxerxen susceperunt, societate bellicum Cyro inita. Et erat initio quemdam apud ducem, nec curiose quidquam agebat, nisi quod deceret militem: adeoque vnus erat ex eorum numero, quos Cyrus habebat in pretio. Verum postea, quam primo prælio Cyrus occubuit, & violatis indutiis, Græcorum imperatoribus abscissa fuere capita: quum ob fortitudinem, tum sapientiam, qua ceteroqui valebat, imperator creatus est; quod existimaretur egregie salutis Græcorum consulturus. Atq; hæc spes eos haudquaquam fefellit. Nam per medios hostes exiguas, quas ducebat, copias incolumes seruauit; quum quidem diebus singulis castra non procul a ducibus regiis haberet. Sunt hæc quidem admiratione digna, sed illud multo admirabilius & maius, cuius ipse nunc spectator fui. Nam Græci diuturnæ ac difficilis militiæ laboribus cōfecti, quum nullum pro aditis periculis præmium retulissent, præter corporum incolumitatem:

ῥῆμος. ἀλλὰ γὰρ ἀξία πρῶτα καὶ χρονοῦ τῆς μονῆς ἐφαίνετο Ξενοφῶν, ὁ Σωκράτης γνάμμος. ὅστις γὰρ ὁ Ξενοφῶν εἰς τῷ ἐπὶ Ἀρταξέρξει στρατοῦ ἐλλήνων, Κύρω δὲ συμμάχων ὄντι. καὶ τῷ πρῶτον μετὰ πένος τῷ στρατηγῶν ἰὼν, ὅστις ἐν πολυπραγμονῶν ὁ, πῆ μὴ στρατιώτῃ ἐχρῆτο, ὡς ὅτι εἰς ὧν τῷ Κύρω πρῶτον. ὡς δὲ Κύρος τε ἀπέθανεν ἐν τῇ πρῶτῃ μάχῃ, καὶ οἱ στρατηγὸς τῷ ἐλλήνων πρῶτον ἠθέτησαν ἀπετμήθησαν τὰς κεφαλὰς, ἠρέθη στρατηγὸς ἀνδρείας τε ἕνεκα, καὶ τῆς ἀλλῆς σοφίας, δοκῶν δὲ εἶσα ἀνδραγαθία καὶ σωτηρία τοῖς Ἕλλησι. καὶ ὅτι ἐφύλαξεν αὐτοῖς τῆς ἐλπίδος, ἀλλὰ ἀφ' ἑαυτοῦ πολεμίας γῆς, ὀλίγων στρατῶν ἀγῶν πρῶτον ἠεῖσάτο, ἐκείνης ἡμέρας τοῖς βασιλέως στρατηγὸς πρῶτον ἀποπέδοντο. θαυμαστὸν οὖν ἢ ταῦτα πολὺ δὲ τέτων θαυμασιωτέρων τε καὶ μύθων, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ νῦν ἔθεα σάμῃ. πεποιθημένοι γὰρ οἱ Ἕλληες πολυχρόνῃ καὶ χαλεπῇ στρατείᾳ, καὶ μηδὲν ἄλλο δὴρημένοι τῷ κινδύνῳ ἀθλῶν, πλὴν τῆς σωτηρίας, δὲ ἀμύμων αὐτοῖς

* Is Clearchum, Heraclæ Ponticæ tyrannum interfecit.

a Byzantiis præformidine admissi, urbem popu-
 lari statuerunt; eoque factum, vt magnæ Byzan-
 tiis turbæ subito exorirentur. Quumque iam mi-
 lites externi arma caperent, ac tubicen classicum
 caneret: equidem scuto hastaque correpta cur-
 rebam ad muros, quo loco iuuenum quemdam
 globum cœnisse videbam. Verum mœnia præsidio
 munire nullam ad rem proderat, quod iam urbē
 hostes occupassent. Nihilominus existimabamus
 defensionem nobis faciliorem fore, si loci com-
 moditate superiores essemus; aut saltem perituros
 nos aliquanto tardius. Interim quum magnæ inter
 Græcos essent turbæ, cernebamus hominem
 cæsarie prolixa, pulchro ac miti ad spectu, per me-
 dios incedentē milites, ac singulorū impetus re-
 primentem: qui quidem erat is, de quo loquor,
 Xenophon. Quum vero illi eum ex aduerso co-
 hortarentur, vt vnus multis pareret, ac tandem
 aliquando ærumnose difficiliq; tempestati finem
 imponeret: Pedem igitur referte, ac de re consul-
 tate. Non enim metuendum est, ne res in potesta-
 te nostra sita, dum cōsultabimus, nobis elabatur.
 Vbi, quo minus in hoc ei parerent, verecundia
 præpediebantur: stans eorum in medio Xeno-
 phon, admirabilem orationem habuit, quemad-
 modum finis ipse declarauit. Nam a nobis exau-
 diri ea clare non poterat. Enimvero cernebamus
 eos, qui paullo ante urbem diripere decreuerant,
 modeste commeatum in foro, non aliter ac reli-
 quorum Byzantium quemlibet, emere: neque
 iam amplius vlla ex parte iniustū illum rapacem-
 que Martem spirare. Atq; hoc spectaculum, ani-
 mi Xenophontis indicium erat; quantū ille tum
 prudentia, tum orationis vi valeret. Equidem fer-
 re non poteram, vt is vir nō compellatus me præ-
 teriret; præsertim quum eodem me, quo Byzan-
 tios, beneficio adfecisset. Nam & ipse vnus ex iis
 eram, quem ventis ibi detentum spoliari cōtigif-
 set. Itaq; cognoscendum ei me præbui. Tum ille
 amicitiae, quæ tibi cum Socrate fuisset, reminisci;
 meq; ad philosophandum cohortari, ac de rebus
 etiam aliis nō profecto militariter, sed humaniter
 admodum mecum colloqui. Nunc copias in Thra-
 ciam ducit. Nam Thracum rex Seuthes, qui bel-
 lum aduersus finitimos quosdam gerit, arcessiuit
 eos; seq; stipendium Græcis & amplum & inte-
 grum numeraturum recepit. Parent in hoc illi,
 quod dimitti nolint inopes, sed laboribus suis ali-
 quid comparare, donec adhuc coniunctæ sunt i-
 psoꝝ copia. Ceterū scito me iam multo luben-
 tius Athenas ad philosophandum nauigaturum.
 Nam meministi, quoties me ad philosophiā im-
 pelleres, & admirabilia quædam commemora-
 res de iis, qui vllam in eius partem incubuissent;
 μότῳρῳ ἔς ἀτυίας πλῆθος αἰ φιλοσοφῶντα. μέμνησαι γὰρ δήπῃ, ὅτι πρῶτον με σιωπῆ
 χῶς ἔπει φιλοσοφίαν, καὶ θαυμασὰ διεξιῶν πρὸς τῷ καθ' ὁποῖον ἀπουδασάντων πρὸς αὐτῶ μίερος,
 τάλλα

αὐτῷ

με μὴ... πρὸς...

τάλλα μ...
 φοβούμ...
 τὸς ἀπο...
 καὶ γὰρ...
 εὐρεῖσθαι...
 μὲν, ὅ...
 λῦει τ...
 συζητ...
 τα θαυμ...
 εἶδῃ...
 σοφίας...
 λέος δ...
 με, οὗ...
 πρὸς...
 δὴ πρὸ...
 φιλοσοφ...
 αἰδρίας...
 καὶ μόλις...
 σὶν ἔπει...
 πρὸς...
 δὴ μετα...
 ἐπὶ τὸ...
 αὐτῶν ἐπο...
 λοις ἀρ...
 τίς π...
 πρὸς...
 κάμμος...
 πῶς, ὁ π...
 λα πα...
 τὸς πολ...
 φιλοσοφ...
 καὶ σὺν...
 ταυτα...
 τὸ πρὸ...
 πλὴν ὅ...
 αἰετα...

